

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2014 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSA Edward Stelmasik (spr.)
Sędziowie:	SSA Wojciech Kociubiński SSA Witold Franckiewicz
Protokolant:	Iwona Łaptus

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Marka Szczęsnego

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2014 r.

sprawy **R. P. (1)**

oskarżonego z art. 300 § 2 kk, art. 296 § 1 kk w zw. z art. 270 § 1 kk, art. 284 § 1 kk, art. 300 § 2 kk, art. 301 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, art. 296 § 1 kk w zw. z art. 284 § 2 kk, art. 300 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, art. 286 § 1 kk 12 kk, art. 286 § 1 i 3 kk w zw. z art. 300 § 2 kk, art. 301 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk, art. 284 § 2 kk, art. 284 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Opolu

z dnia 6 września 2013 r. sygn. akt III K 16/13

I. zmienia punkt 14 zaskarżonego wyroku w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach procesu w ten sposób, że nadaje mu brzmienie: „obciąża oskarżonego R. P. (1) połową wydatków poniesionych przez Skarb Państwa w trakcie niniejszego postępowania i wymierza mu 300 zł opłaty”;

II. uchyla orzeczenie zawarte w punkcie 5 części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku i sprawę co do czynu opisanego w punkcie VI części wstępnej (dotyczy przywłaszczenia zestawu komputerowego i innych urządzeń) przekazuje Sądowi Rejonowemu w Kędzierzynie-Koźlu do ponownego rozpoznania;

III. uchyla punkt 7 zaskarżonego rozstrzygnięcia i na podstawie art. 437 § 2 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 kpk postępowanie co do czynu opisanego w punkcie VIII części wstępnej umarza, obciążając Skarb Państwa kosztami procesu związanymi z tą częścią sprawy;

IV. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. R. 600 zł tytułem kosztów nieopłaconej obrony z urzędu oskarżonego w postępowaniu odwoławczym oraz 138 zł z tytułu zwrotu VAT;

VI. obciąża oskarżonego R. P. (1) 10 % wydatków poniesionych przez Skarb Państwa w postępowaniu apelacyjnym, stwierdzając, że pozostałe wydatki za to postępowanie ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

1) W dniu 18.06.2007 r. Prokuratura Okręgowa w Rzeszowie skierowała do Sądu Rejonowego w Rzeszowie akt oskarżenia przeciwko R. P. (1) zarzucając mu popełnienie 34 przestępstw. Postanowieniem z dnia 15 lutego 2008 r. Sąd Okręgowy w Rzeszowie stwierdził swą niewłaściwość miejscową odnośnie 12 z tych zarzutów i sprawę w tej części przekazał do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Kędzierzynie Koźlu.

2) Po rozpoznaniu tej sprawy przez Sąd Rejonowy w Kędzierzynie Koźlu zapadło prawomocne rozstrzygnięcie co do jednego z czynów zarzuconych w/w aktem oskarżenia. W zakresie pozostałych 11 zarzutów, Sąd Okręgowy w Opolu na skutek wniesionych apelacji wyrokiem z dnia 22.01.2013 r. przekazał sprawę do ponownego rozpoznania stwierdzając, iż właściwym w tym względzie będzie Sąd Okręgowy w Opolu (VII Ka 1060/12 Tom XXIV k. 4238).

3) W związku z powyższym rozstrzygnięciem, przedmiotem procedowania przed Sądem Okręgowym w Opolu było 11 spośród łącznej liczby 34 czynów zarzuconych osk. R. P. (1) o którym mowa w akcie oskarżenia, wskazanym wyżej w p. 1 niniejszego uzasadnienia. Zauważono przy tym, że w zaskarżonym wyroku zarzuty mają inną numerację niż w akcie oskarżenia, zaś w apelacji prokurator powołuje się na numerację wskazaną w akcie oskarżenia, o którym mowa wyżej w p. 1 uzasadnienia. Z tego powodu w niniejszym uzasadnieniu przedstawiona zostanie zarówno numeracja zarzutów figurująca w wyroku, a w nawiasie numeracja z aktu oskarżenia. Przedmiotem niniejszego postępowania apelacyjnego jest wyrok Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 6 września 2013 r. w sprawie III K 16/13, którego przedmiotem były następujące niżej wymienione zarzuty postawione osk. R. P. (1) :

I. (p. XXIII a.osk.) W okresie od lutego do marca 2001 roku w G. i innych miejscowościach w Polsce, jako prezes zarządu Przedsiębiorstwa Produkcji (...) S.A. z siedzibą w G., mając na celu udaremnienie wykonania prawomocnych wyroków Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 15 lipca 1999 roku, sygn. akt VI GC-350/99, z dnia 27 września 2000 roku, sygn. akt VI GC-278/00, z dnia 27 września 2000 roku, sygn. akt VI GC-279/00 i z dnia 14 czerwca 2000 roku, sygn. akt VI GC-280/00, z powództwa wierzyciela spółki Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa Oddział Terenowy w O., wspólnie z innymi członkami zarządu, tj. R. Z. (1) i J. W. (1) -wobec których prowadzone było odrębne postępowanie karne, na zlecenie członka rady nadzorczej spółki (...) - wobec którego prowadzone było odrębne postępowanie karne, działającego w porozumieniu z przewodniczącym rady nadzorczej S. P. - wobec którego prowadzone było odrębne postępowanie karne, dokonał obciążenia składników majątku spółki, zawierając w jej imieniu z R. K. - wobec którego prowadzone jest odrębne postępowanie karne, reprezentującym firmę PPUH (...) z siedzibą w R. :umowę najmu sokowni w M. wraz z wyposażeniem z datą 22 lutego 2001 roku, umowę dzierżawy nieruchomości rolnej objętej księgą wieczystą nr (...) o powierzchni 351,3437 ha z datą 22 lutego 2001 roku, których to umów nie realizowano oraz polecając księgowym R. Z. (1) i H. K. wypisanie faktur sprzedaży maszyn, urządzeń oraz rodzin pszczelich na PPUH (...) z datą 27 lutego 2001 roku, 1 marca 2001 roku, tj. faktury nr (...) (dwie różne faktury o tym numerze), (...), które to transakcje nie miały miejsca w rzeczywistości, w sytuacji, gdy powyższe składniki majątku były zagrożone zajęciem komorniczym, czym w konsekwencji uniemożliwił zaspokojenie wierzyciela - (...) Oddział Terenowy w O., czym działał na jej szkodę, tj. o przestępstwo z art. 300 § 2 kk;

II. (p. XXIV) W marcu i kwietniu 2001 roku w G. i innych miejscowościach w Polsce, jako prezes zarządu Przedsiębiorstwa Produkcji (...) S.A. z siedzibą w G., działając z zamiarem doprowadzenia do likwidacji spółki, wprowadzenia w błąd i udaremnienia zaspokojenia jej wierzycieli oraz przeniesienia jej majątku na założoną w tym celu firmę Gospodarstwo Rolne (...), a także uzyskania z tego tytułu korzyści majątkowej, na polecenie członka rady nadzorczej spółki (...) - wobec którego prowadzone było odrębne postępowanie karne, działającego w porozumieniu ze swoim synem B. B. - wobec którego prowadzone było odrębne postępowanie karne i przewodniczącym rady nadzorczej S. P. - wobec którego prowadzone było odrębne postępowanie karne, wspólnie z członkiem zarządu J. W. (1) - wobec którego prowadzone było odrębne postępowanie karne, zawarł z datą 27 marca 2001 roku umowę sprzedaży krów

i trzody chlewnej z firmą PPUH (...) z R. reprezentowaną przez R. K. - wobec którego prowadzone jest odrębne postępowanie karne, za 80.000 złotych, podczas gdy ich wartość rynkowa w marcu 2001 roku wynosiła co najmniej 400.000 złotych, a następnie wspólnie ze S. I. wykorzystując pieczęć firmy PPUH (...) z R. oraz podrabiając podpis R. K. bez jego wiedzy wypisał fikcyjną fakturę nr (...) z datą 17 kwietnia 2001 roku mającą świadczyć o sprzedaży przez R. K. wyżej wymienionego inwentarza na rzecz S. I. - wobec którego prowadzone było odrębne postępowanie karne, któremu następnie polecił zawarcie umowy sprzedaży inwentarza na rzecz B. B., w wyniku czego własność krów i trzody została przeniesiona na Gospodarstwo Rolne (...) z siedzibą w M. działając w ten sposób na szkodę wielu wierzycieli, tj. o przestępstwo z art. 296 § 1 kk w związku z art. 270 § 1 kk, art. 284 § 1 kk, art. 300 § 2 kk, art. 301 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk;

III. (p. XXV) W dniu 28 lutego 2001 roku w G. jako prezes zarządu (...) SA, w porozumieniu z członkiem rady nadzorczej A. B. - wobec którego prowadzone było odrębne postępowanie karne, działając z zamiarem ukrycia majątku spółki przed egzekucją komorniczą oraz udaremnienia zaspokojenia jej wierzycieli, w sytuacji niewypłacalności spółki i zagrożenia zajęciem komorniczym jej majątku, polecił pracownikom spółki wymontowanie urządzeń do niej należących znajdujących się w obiekcie sokowni o wartości co najmniej 500.000 złotych oraz załadowanie tych urządzeń do samochodu spoza spółki, którym następnie wywieziono wymienione urządzenia na posesję J. B. - wobec którego prowadzone było odrębne postępowanie karne, w C., tj. o przestępstwo z art. 296 § 1 kk w związku z art. 284 § 2 kk, art. 300 § 2 kk w związku z art. 11 § 2 kk;

IV. (p. XXVI) W okresie od lutego do maja 2001 roku w G. i G. jako prezes zarządu Przedsiębiorstwa Produkcji (...) S.A. z siedzibą w G., działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu w zamiarze osiągnięcia korzyści majątkowych, dokonywał w celach prywatnych zakupu paliwa i innych akcesoriów samochodowych na stacji G. PALIWA K. G. (1) w G., ul. (...) i innych stacjach benzynowych w Polsce, na odroczony termin płatności wskazując (...) S.A. jako stronę zobowiązaną do uregulowania należności, lub też nakazując R. Z. (1) - wobec której prowadzone było odrębne postępowanie karne, wypłacenie mu środków z kasy spółki na pokrycie jego rozliczeń gotówkowych na wymienione produkty, czego skutkiem naraził spółkę na utratę środków w wysokości 9.009,39 złotych, tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w związku z art. 12 kk;

V. (p. XXVII) W maju 2001 roku w G. i innych miejscowościach w Polsce, jako prezes zarządu Przedsiębiorstwa Produkcji (...) S.A. z siedzibą w G., działając z zamiarem udaremnienia zaspokojenia wierzycieli (...) SA, a także uzyskania korzyści majątkowej, w porozumieniu z przewodniczącym rady nadzorczej (...) S.A. S. P., członkiem rady nadzorczej A. B. i jego synem B. B., wspólnie z innymi członkami zarządu, R. Z. (1) i J. W. (1) - wobec których prowadzone było odrębne postępowanie karne, dokonał przeniesienia majątku (...) S.A. na założoną w tym celu przez B. B. firmę GOSPODARSTWO ROLNE (...) z siedzibą w M., ul. (...) poprzez zawarcie z B. B. : umowy dzierżawy nieruchomości rolnej objętej księgą wieczystą nr (...) o powierzchni 351,3437 ha z datą 11 maja 2001 roku, umowy najmu budynków chłodni owoców i sortowni owoców z datą 11 maja 2001 roku, aktu notarialnego - umowy dzierżawy nieruchomości rolnej objętej księgą wieczystą nr (...) o powierzchni 351,3437 ha z datą 14 maja 2001 roku, oraz polecając księgowej H. K. wypisanie faktur sprzedaży maszyn, urządzeń oraz rodzin pszczelich na B. B. z datą 11 maja 2001 roku, tj. faktury nr (...) (...), przy czym powyższe umowy i transakcje charakteryzowały się niewspółmiernymi świadczeniami ze strony (...) SA ze względu między innymi na znacznie zaniżone i nieuzasadnione ekonomicznie kwoty należności drugiej strony i odroczone terminy płatności, co skutkowało pozbawieniem spółki środków na jej dalszą działalność, a działania takie spowodowało szkodę w wysokości co najmniej 1.200.939,09 złotych, oraz spowodowało również szkodę w wielkich rozmiarach w majątku Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa OT w O. na kwotę co najmniej 4.000.000,00 złotych poprzez uniemożliwienie jej postępowania egzekucyjnego tj. o przestępstwo z art. 296 § 1 i 3 kk w związku z art. art. 300 § 2 kk, art. 301 § 1 kk w związku z art. 11 § 2 kk;

VI. (p. XXVIII) W maju 2001 roku w G., pełniąc funkcję prezesa zarządu (...) S.A. dokonał przywłaszczenia zestawu komputerowego wraz z drukarką i komputera przenośnego typu Laptop wraz z oprogramowaniem stanowiących własność spółki, o łącznej wartości 38.851,62 złotych, które wcześniej w dniach 12 i 14 marca 2001 roku zakupił w

imieniu spółki bez konsultacji z pozostałymi członkami zarządu w firmie (...) sp. z o. o, w K. i do chwili obecnej nie zwrócił, tj. o przestępstwo z art. 284 § 2 kk;

VII. (p.XXIX) W dniu 27 marca 2001 roku w K. i innych miejscowościach w Polsce, jako prezes zarządu (...) SA, bez konsultacji z innymi członkami zarządu zakupił w imieniu spółki w firmie (...) sp. z o.o. w K. pięć telefonów komórkowych z aktywacją w celu prywatnego ich użytkowania, a następnie poprzez ich wykorzystywanie podczas nieobecności w spółce od dnia 16 maja 2001 roku naraził (...) S.A. na straty finansowe wynikające z konieczności dokonywania przez spółkę opłat za rozmowy telefoniczne przez wymienione telefony, które na dzień 13 lipca 2001 roku wynosiły bez ustawowych odsetek 2.250,40 złotych tj. o przestępstwo z art. 284 § 2 kk;

VIII. (p.XXX) W dniu 15 maja 2001 roku w G., jako prezes zarządu (...) S.A. pobrał z kasy tej spółki kwotę 4.508,47 złotych z deklaracją zapłaty w jej imieniu w (...) S.A. Oddział w K. należności za usługi telefoniczne za miesiąc luty i marzec 2001 roku, której to wpłaty jednak nie dokonał, przywłaszczając sobie pobrane środki pieniężne, tj. o przestępstwo z art. 284 § 2 kk;

IX. (p.XXXI) W okresie od dnia 23 lutego 2001 roku do dnia 15 maja 2001 roku w G., jako prezes zarządu (...) S.A. pobierał z kasy spółki zaliczki na zakup materiałów w imieniu spółki w ogólnej kwocie 51.400 złotych, z czego nie rozliczył kwoty 11.900 złotych, przywłaszczając ją sobie, tj. o przestępstwo z art. 284 § 2 kk w związku z art. 12 kk;

X. (p.XXXII) W okresie od lutego 2001 roku do maja 2001 roku w miejscowości G., województwa (...), pełniąc funkcję prezesa (...) SA w upadłości, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu w celu osiągnięcia r. korzyści majątkowej, systematycznie co miesiąc dokonywał przywłaszczenia powierzonego mu mienia w postaci wkładów i składek pieniężnych w łącznej kwocie 7.092,06 złotych potrącanych na rzecz kasy zapomogowo pożyczkowej poprzez bezprawne zadysponowanie nimi na inne cele, działając tym samym na szkodę członków (...) SA w upadłości, tj. o przestępstwo z art. 284 § 1 kk w związku z art. 12 kk;

XI. (p.XXXIII) W okresie od lutego 2001 roku do maja 2001 roku w miejscowości G., województwa (...), pełniąc funkcję prezesa (...) SA w upadłości, działając w wykonaniu z góry p powziętego zamiaru, w krótkich odstępach czasu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, systematycznie co miesiąc dokonywał przywłaszczenia powierzonego mu mienia w postaci składek na rzecz Związków Zawodowych w łącznej kwocie 5.318,81 złotych poprzez bezprawne zadysponowanie nimi na inne cele, działając tym samym na szkodę członków Związku Zawodowego (...) przy (...) SA w upadłości, tj. o przestępstwo z art. 284 § 1 kk w związku z art. 12 kk;

4) Cytowanym wyżej wyrokiem z dnia 6.09.2013 r. Sąd Okręgowy w Opolu:

1. w miejsce czynów opisanych w pkt I i V części wstępnej wyroku uznał oskarżonego R. P. (1) za winnego tego, że w okresie od lutego do maja 2001r. w G. i w innych miejscowościach w Polsce jako Prezes Zarządu Przedsiębiorstwa Produkcji (...) S.A. z siedzibą w G. mając na celu udaremnienie wykonania prawomocnych wyroków Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 15 lipca 1999 roku, sygn. akt VI GC-350/99, z dnia 27 września 2000 roku, sygn. akt VI GC-278/00, z dnia 14 czerwca 2000 roku, sygn. akt VI GC-280/00, z powództwa wierzyciela spółki Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa Oddział Terenowy w O., wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami działając w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru uszczuplenia zaspokojenia tego wierzyciela, na rzecz którego prowadzona była egzekucja komornicza w oparciu o wskazane wyżej tytuły wykonawcze poprzez dokonanie zbycia zagrożonego zajęciem majątku spółki tj. przeniesienia go najpierw na rzecz firmy PPUH (...) a następnie sprzedaż B. B. maszyn, urządzeń oraz rodzin pszczelich za kwotę 206 562,00 zł (dwieście sześć tysięcy pięćset sześćdziesiąt dwa złote 00/100), doprowadził do uszczuplenia zaspokojenia wierzyciela – Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa Oddział Terenowy w O. na w/w kwotę tj. występku z art. 300 § 2 kk w zw. art. 308 kk i art. 21 § 2 kk za to na podstawie art. 300 § 2 kk wymierzył mu karę **1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;**

2. w miejsce czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku uznał oskarżonego R. P. (1) za winnego tego, że w kwietniu 2001r. w G. działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, wykorzystując pieczętkę PPUH (...) z R.,

podrobił podpis R. K. na fikcyjnym dokumencie sprzedaży datowanym na 17 kwietnia 2001r., tj. występku z art. 270 § 1 kk i za to na podstawie art. 270 § 1 kk wymierzył mu karę **6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności**;

3. w miejsce czynu opisanego w pkt III części wstępnej wyroku uznał oskarżonego R. P. (1) za winnego tego, że w dniu 28 lutego 2001r. w G., działając wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, mając na celu udaremnienie wykonania prawomocnych wyroków Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 15 lipca 1999 roku, sygn. akt VI GC-350/99, z dnia 27 września 2000 roku, sygn. akt VI GC-278/00, z dnia 14 czerwca 2000 roku, sygn. akt VI GC-280/00, z powództwa wierzyciela spółki Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa Oddział Terenowy w O., usiłował uszczuplić zaspokojenie wierzyciela Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa, Oddziału Terenowego w O., poprzez ukrycie - w jego mniemaniu zagrożonego zajęciem - majątku spółki przed egzekucją komorniczą prowadzoną na rzecz w/w wierzyciela, w postaci „sokowni” o wartości nie mniejszej niż 105.289,00 złotych w ten sposób, że polecił pracownikom spółki wymontowanie urządzeń wspomnianej „sokowni” oraz wywiezienie jej z terenu spółki i ukrycie na terenie posesji należącej do innej osoby, lecz zamierzonego celu nie mógł osiągnąć z uwagi na to, że „sokownia” nie była własnością (...) S.A., a związku z tym nie mogła stanowić przedmiotu zajęcia i egzekucji, tj. przestępstwa z art. 13 § 2 kk w zw. z art. 300 § 2 kk w zw. z art. 308 kk w zw. z art. 21 § 2 kk i za to na podstawie art. 300 § 2 kk przy zast. art. 14 § 2 kk **odstąpił od wymierzenia kary**;

4. uznał oskarżonego R. P. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt IX części wstępnej i za to na podstawie art. 284 § 2 kk w zw. z art. 12 kk wymierzył mu karę **1 (jednego) roku pozbawienia wolności**;

5. na podstawie art. 85, 86 § 1 oraz 69 § 1 i 2 i 70 § 1 p. 1 k.k. wymierzył osk. R. P. (1) **karę łączną 2 lata pozbawienia wolności**, warunkowo zawieszając jej wykonanie na **5 lat**.

6. na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego R. P. (1) środek karny w postaci obowiązku naprawienia części wyrządzonej szkody przez zapłatę na rzecz Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa Oddział Terenowy w O. kwoty 10.000 zł.

7. uniewinnił osk. R. P. (1) od pozostałych zarzucanych przestępstw to jest opisanych w punktach IV, VI, VII, VIII, X i XI części wstępnej zaskarżonego wyroku;

8. zwolnił osk. R. P. od ponoszenia kosztów procesu (sygn. akt III K 16/13).

Powyższy wyrok zaskarżył prokurator w zakresie:

a) uniewinnienia oskarżonego od czynów zarzucanych w p. XXV, XXVIII, XXIX, XXX, XXXII i XXXIII, aktu oskarżenia (opisanych w punktach IV, VI, VII, VIII, X i XI części wstępnej tego wyroku);

b) orzeczenia o kosztach procesu, zarzucając:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na treść tego orzeczenia, poprzez wyrażenie błędnego poglądu, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy i ustalone na jego podstawie okoliczności nie dają podstaw do przyjęcia, że oskarżony zrealizował znamiona przestępstwa oszustwa wobec Przedsiębiorstwa Produkcji (...) S.A. z/s w G., opisanego w punkcie XXVI aktu oskarżenia (punkt IV części opisowej wyroku), przestępstw przywłaszczenia na szkodę w/w spółki powierzonego mu mienia, opisanych w punktach: XXVIII, XXIX i XXX aktu oskarżenia (odpowiednio punkty VI, VII i VIII części opisowej wyroku) oraz przestępstw przywłaszczenia opisanych w punktach XXXII i XXXIII aktu oskarżenia (odpowiednio punkt X i XI części opisowej wyroku), w konsekwencji czego oskarżony R. P. (1) został uniewinniony od zarzutów popełnienia w.w czynów;

2. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a to art. 624 § 1 k.p.k. poprzez zwolnienie oskarżonego R. P. (1) od uiszczenia kosztów sądowych i opłat, w sytuacji gdy brak jest podstaw do uznania, że uiszczenie ich byłoby zbyt uciążliwe ze względu na sytuację majątkową i rodzinną oskarżonego, bądź by przemawiały za tym względy słuszności.

Powołując się na tak sformułowane zarzuty wniósł prokurator o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I Instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Na wstępie stwierdzić należy, że apelacja prokuratora została częściowo uwzględniona. Podzielono, bowiem stanowisko oskarżyciela publicznego, że Sąd Okręgowy:

1) po pierwsze – dokonał mało pogłębionej oceny dowodów i okoliczności odnoszących się do dwóch czynów, zarzuconych osk. R. P. (1) a mianowicie:

a) czynu zarzuconego w p. XXVIII aktu oskarżenia (p. VI części wstępnej zaskarżonego wyroku) tj. zarzutu przywłaszczenia komputera i laptopa z oprogramowaniem o łącznej wartości 38.851,62 zł. (p. 5 części dyspozytywnej wyroku);

b) czynu zarzuconego w p. XXX aktu oskarżenia (p. VIII części wstępnej zaskarżonego wyroku) tj. zarzutu przywłaszczenia kwoty 4.508, 47 zł. pobranej z kasy (...) S.A. w celu zapłaty należności (...) S.A. za usługi telefoniczne (p. 7 części dyspozytywnej wyroku), i w konsekwencji doszło do wyroków uniewinniających, budzących poważne wątpliwości, co do ich zasadności (punkty 5 i 7 części rozstrzygającej)

2) po drugie – dokonał oczywiście błędnych ustaleń odnośnie sytuacji majątkowej oskarżonego R. P. i w konsekwencji bezzasadnie zwolnił go od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych.

W konsekwencji, dzieląc stanowisko prokuratora, skierowane przeciwko w/w rozstrzygnięciom, w pierwszej kolejności uchylono orzeczenia zawarte w punktach 5 i 7 zaskarżonego wyroku z tym, że jedynie co do jednego z tych czynów przekazano sprawę właściwemu sądowi do ponownego rozpoznania sprawy. Decyzję taką podjęto w odniesieniu do czynu z p. XXVIII aktu oskarżenia p.VI części wstępnej zaskarżonego wyroku odnoszącego się do zarzutu przywłaszczenia sprzętu komputerowego.

Inna natomiast była sytuacja z rozstrzygnięciem zawartym w p. 7 zaskarżonego wyroku. Mianowicie rzecz dotyczyła przywłaszczenia przez oskarżonego w dniu 15 maja 2001 r. zaliczki w kwocie 4.508, 47 zł. Zasadnie zarzuca w tym względzie osk. R. P., że to przywłaszczenie stanowi element przestępstwa oszustwa polegającego na nierozliczeniu się przez niego z innych zaliczek pobranych z kasy (...) S.A. w tym samym czasie, a zarzuconych w p. XXXI aktu oskarżenia (p. IX części wstępnej zaskarżonego wyroku). Za przestępstwo to został on skazany w p. 8 zaskarżonego wyroku. W tym stanie rzeczy, uchylając wyrok co do tego rozstrzygnięcia, stosownie do treści art. 17 § 1 p. 7 k.p.k., postępowanie w tym zakresie umorzono (art. 437 § 2 k.p.k.).

Ponadto z przyczyn wyżej podanych zmieniono zaskarżone rozstrzygnięcie, co do kosztów sądowych, obciążając nimi osk. R. P..

Nie uwzględniono natomiast zastrzeżeń apelującego prokuratora, które zostały skierowane przeciwko pozostałym zaskarżonym rozstrzygnięciom Sądu Okręgowego.

Na uzasadnienie swego stanowiska przedstawia Sąd Apelacyjny następujące argumenty.

I. Przyczyny uwzględnienia zarzutów apelującego prokuratora, skierowanych przeciwko rozstrzygnięciom zawartym w punktach 5 i 7 części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku.

Jak to już zasygnalizowano na wstępie niniejszego uzasadnienia, przedmiotem postępowania przeciwko R. P. (1) przed Sądem Okręgowym w Opolu było 11 zarzutów. Sąd Okręgowy w Opolu wyrokiem z dnia 6.09.2013 r.:

a) uznał tego oskarżonego za winnego 5 z tych zarzutów (p. 1, 2, 3 i 8 części rozstrzygającej);

b) uniewinnił wymienionego oskarżonego od pozostałych 6 zarzuconych czynów (p. 4, 5, 6, 7, 9 i 10 części rozstrzygającej).

Prokurator skarży jedynie rozstrzygnięcia wskazane wyżej pod lit. b).

Sąd Apelacyjny podziela stanowisko wyrażone w tym środku odwoławczym, że istnieją poważne wątpliwości co do trafności rozstrzygnięć o uniewinnieniu oskarżonego od zarzutów: przywłaszczenia sprzętu komputerowego (p. 5 części rozstrzygającej) oraz kwoty 4.508, 47 zł. (p. 7 części rozstrzygającej). Oto argumenty wspierające powyższe stanowisko.

A. Powody zakwestionowania rozstrzygnięcia o uniewinnieniu R. P. (1) od zarzutu przywłaszczenia sprzętu komputerowego (p.5 części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku).

Treść pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku zdaje się świadczyć o tym, że Sąd Okręgowy:

1) po pierwsze – nie ustalił jakie konkretnie urządzenia komputerowe, spośród zakupionych przez osk. R. P. w dniach 12 i 14 marca 2001 r. były w posiadaniu pokrzywdzonego (...) G., a które z nich zostały utracone;

2) po drugie – zupełnie wadliwie interpretuje znamiona przestępstwa przywłaszczenia, przewidzianego w art. 284 k.k.

Ad 1) Sąd Okręgowy trafnie ustala, że w dniach 12 i 14 marca 2001 r. osk. R. P. zakupił w firmie (...) sprzęt komputerowy z oprogramowaniem o łącznej wartości 55.464,62 zł. na co złożyły się:

- monitor A. (...),
- oprogramowanie (...) W.,
- oprogramowanie (...) (...)B.,
- zestaw komputerowy,
- telefax,
- 2 laptopy H. (...)
- 2 drukarki H. (...),
- 2 kable (...),
- 2 oprogramowania (...) 2000 (...)

(ustalenia zawarte w uzasadnieniu k. 4343). Zważyć bowiem należy, że ustaleń tych nie kwestionuje oskarżony a nadto mają one oparcie w zgromadzonych dowodach w tym zwłaszcza w fakturach wystawionych przez sprzedającą firmę (...).

Sąd ten ponadto trafnie ustalił, że dwa z tych urządzeń, jakkolwiek zdekompletowane, zostały w dniu 25 maja 2001 r. zwrócone przez pokrzywdzone Przedsiębiorstwo firmie (...), a mianowicie:

- 1 laptop H. (...),
- 1 drukarka H. (...).

Poza sferą rozważań Sądu Okręgowego znalazła się natomiast kwestia zasadności zarzutu aktu oskarżenia, jakoby pozostały zakupiony 12 i 14 marca 2001 r. sprzęt elektroniczny został przez osk. R. P. przywłaszczony. Wydaje się, iż stawiając taki zarzut miał prokurator na uwadze treść zeznań R. Z. (1) (m.in. k. 957-958 T.V), J. W. (1) (T. V k.

960 – 961) oraz H. K. (1) (k. 1265 T.VII). Świadkowie ci sugerowali, że spośród wszystkich zakupionych 12 i 14 marca 2001 r. urządzeń komputerowych w (...) (...) S.A. zostały jedynie te w/w dwa sprzęty, które zostały zwrócone firmie (...). Treść zawiadomienia z dnia 26.06.2001 r. skierowanego przez J. W. i R. Z. do policji świadczy, iż uważają oni, że to osk. R. P. ten pozostały sprzęt przywłaszczył (k. 933 oraz k. 1646). Kwestię tę Sąd Okręgowy wyjaśnił jedynie częściowo, ustalając, iż ten drugi laptop jest w posiadaniu osk.R. P.. Co natomiast stało się z pozostałym sprzętem komputerowym Sąd ten w ogóle nie wyjaśnił. Sąd Apelacyjny jest świadom, że jego brak w (...) wcale nie musi oznaczać zasadności sugestii oskarżyciela oraz w/w świadków, że ten pozostały sprzęt, poza 1 laptopem, został przywłaszczony przez oskarżonego. Kwestia ta jednak, z uwagi na postawiony temu oskarżonemu zarzut, winna zostać przez Sąd Okręgowy wyjaśniona. Sąd ten w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku nie zajął w tej kwestii żadnego stanowiska.

Ad. 2) W samej zaś rzeczy zasadnicze zastrzeżenia w zakresie zasadności rozstrzygnięcia wydanego w p. 5 części dyspozytywnej, wywołuje stanowisko Sądu Okręgowego, co do faktu zatrzymania przez oskarżonego jednego z tych laptopów. Gdyby bowiem nawet uznać, że za „zaginięcie” pozostałego zakupionego sprzętu sprawca ten nie ponosi żadnej odpowiedzialności, to fakt zignorowania przez Sąd Okręgowy faktu niezwrócenia przez tego oskarżonego i to przez okres ponad 13 lat jednego z laptopów jest trudny do zrozumienia. Przecież jest poza sporem, że przedstawionym wyżej zachowaniem, osk. R. P. w sposób oczywisty wyczerpał znamiona przestępstwa przywłaszczenia powierzonej rzeczy w rozumieniu art. 284 § 2 k.k. Jego tłumaczenie, że oczekiwał na wezwanie o zwrot tego laptopa jest zupełnie niezrozumiałe. Sąd Apelacyjny pomija fakt, że trudno go było „wezwać” by komputer ten zwrócił, skoro przez wiele lat ukrywał się on przed organami ścigania. W samej zaś rzeczy stwierdzić należy, iż w momencie gdy zdecydował się on na porzucenie miejsca zatrudnienia, ciążył na nim obowiązek zwrotu sprzętu komputerowego, należącego do (...) S.A. Jego deklaracje, iż laptopa tego może obecnie zwrócić nie zmieniają oceny prawnej popełnionego czynu. Mogą one, co najwyżej wskazywać na zamiar częściowego naprawienia wyrządzonej szkody. Jest przecież poza sporem, że w chwili obecnej laptop ten przedstawia już niewielką wartość.

W tym stanie rzeczy, skoro zważy się, iż poza sferą rozważań Sądu Okręgowego znalazła się kwestia wielkości przedmiotu przywłaszczenia zarzuconego oskarżonemu a nadto gdy uwzględni się oczywiście błędny pogląd tego Sądu w kwestii znamion przestępstwa oszustwa z art. 284 k.k. punkt 5 zaskarżonego wyroku nie mógł być w żaden sposób zaakceptowany. Stąd też wyrok w tym zakresie został uchylony i sprawa winna być w tej części ponownie rozpoznana.

B. Powody uchylenia p. 7 zaskarżonego wyroku dotyczącego uniewinnienia R. P. od zarzutu przywłaszczenia kwoty 4.508, 47 zł. i wskazanie przyczyn umorzenia postępowania w tym zakresie.

1. Sąd Apelacyjny podziela także krytyczne uwagi, jakie podniósł apelujący prokurator pod adresem rozstrzygnięcia o uniewinnieniu R. P. (1) od zarzutu popełnienia przestępstwa zarzuconego temu oskarżonemu w p. XXX aktu oskarżenia (p. VIII części wstępnej zaskarżonego wyroku). W tym zakresie są poza sporem takie okoliczności jak:

- 1) po pierwsze – pobranie przez R. P. w dniu 15.05.2001 r. z kasy (...) S.A. pieniędzy w kwocie 4.508, 47 zł.
- 2) po drugie – fakt, że oskarżony ten deklarował, iż pieniądze te wpłaci na rzecz (...) S.A. jako opłatę za świadczone przez tę Spółkę usługi,
- 3) po trzecie – okoliczność, że pieniędzy tych R. P. nie wpłacił na rzecz (...)S.A. ani też nie zwrócił do kasy pokrzywdzonego (...) S.A.

Uniewinniając osk. R. P. od zarzutu przywłaszczenia powyższej kwoty, odwołał się Sąd Okręgowy do wyjaśnień oskarżonego, twierdzącego, iż pieniędzy nie wpłacił, bo posiadana kwota była niższa od wymaganej przez (...). Sąd ten dał ponadto wiarę wyjaśnieniom tego sprawcy, jakoby pieniądze te pozostawił w biurku swojego gabinetu na terenie (...) S.A.

Prokurator zasadnie zarzuca, iż taka ocena wersji osk. R. P. jest zupełnie dowolna. Sąd Okręgowy pomija, bowiem zupełnie cechy charakteru tego oskarżonego. Zarówno ustalenia dokonane w niniejszej sprawie a związane z czynami przypisanymi temu sprawcy w punktach 1, 2, 3 i 8 a także ustalenia obrazujące rodzaj działalności przestępczej,

będącej przedmiotem sprawy Sądu Rejonowego w Rzeszowie o sygnaturze II K 368/08 wskazują, że z dokonywania oszustw uczynił on metodę funkcjonowania w społeczeństwie. Ocena treści wyjaśnień tego oskarżonego jednoznacznie dowodzi, że kiedy krytycznego dnia tj. 15 maja 2001 r. powziął on wiadomość, iż policjanci zamierzają w tym dniu przeprowadzić zatrzymanie osób odpowiedzialnych za nadużycia w (...) to postanowił on przywłaszczyć powierzone mu pieniądze. Sąd Apelacyjny nie daje bowiem wiary jego wyjaśnieniom, jakoby wiadomość taką otrzymał on dopiero w dniu następnym tj. 16.05.2001 r. Wyjątkowo niewiarygodnie przy tym brzmiało jego tłumaczenie, że posiadana kwota nie wystarczała na pokrycie wszystkich zobowiązań wobec (...). Przecież jest poza sporem, że zarządzane przez niego Przedsiębiorstwo już od dłuższego czasu bądź to w ogóle nie wywiązuje się ze swych zobowiązań, bądź też zobowiązania te wykonuje jedynie częściowo. Z zeznań M. P. wynika przy tym, że kasjerka przekazała oskarżonemu wszystkie pieniądze jakie znajdowały się wtedy w kasie (k. 21545 T. VIII).

2. Taka krytyczna ocena ustaleń dokonanych przez Sąd Okręgowy, odnośnie okoliczności przywłaszczenia kwoty 4.508, 47 zł. nie oznacza jednak, że zasadny jest wniosek prokuratora o ponowne rozpoznanie sprawy w tym zakresie. Podzielono bowiem, sugestie oskarżonego, iż oszustwo to stanowi element większej przestępczej działalności osk. R. P. zarzuconej temu sprawcy w punkcie XXXI aktu oskarżenia (p.IX części wstępnej zaskarżonego wyroku). Przecież w dniu 15 maja 2001 r. pobrana z kasy kwota 4.508, 47 zł. była także przeznaczona w istocie na takie same cele jak inne pieniądze pobrane przez tego oskarżonego w okresie od 23 lutego do 15 maja 2001 r. Z pieniędzy tych miał się tak samo rozliczyć jak z pieniędzy w łącznej kwocie ponad 50 tysięcy złotych o których mowa w p. IX części wstępnej zaskarżonego wyroku. Postępowanie o ten czyn zostało zakończone prawomocnym wyrokiem skazującym (patrz: p. 8 części rozstrzygającej zaskarżonego wyroku). W tej sytuacji ewentualne ponowne rozpoznanie sprawy o ten element przywłaszczenia odbyłoby się z naruszeniem zakazu zawartego w art. 17 § 1 p. 7 k.p.k. W tym też zakresie postępowanie umorzono, po uprzednim uchyleniu tego punktu zaskarżonego wyroku (art. 437 § 2 k.p.k.). O kosztach procesu z tą częścią sprawy związanymi orzeczono stosownie do treści art. 632 p. 2 k.p.k.

II. Powody uwzględnienia apelacji prokuratora skierowanej przeciwko rozstrzygnięciu o kosztach sądowych.

Podzielono także krytyczne uwagi zawarte w apelacji prokuratora pod adresem wydanego przez Sąd Okręgowy orzeczenia o kosztach sądowych. Oczywiście dyskusyjny jest zarzut obrazy prawa procesowego. Zważyć przecież należy, że podniesienie zarzutu obrazy art. 624 § 1 k.k. (a taki zawarto w p. 2 apelacji) byłoby uzasadnione gdyby przykładowo przepis ten nie upoważniał Sądu do zwolnienia osoby skazanej od ponoszenia kosztów sądowych. Z taką sytuacją procesową jednak nie mamy do czynienia, albowiem przy zaistnieniu określonych warunków sąd może zwolnić skazanego od ponoszenia kosztów sądowych. Mianowicie taką decyzję należy podjąć jeżeli istnieją podstawy do uznania, że uiszczenie tych kosztów sądowych byłoby dla skazanego zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną majątkową i wysokość dochodów, jak również wtedy gdy przemawiają za tym względy słuszności (art. 624 § 1 k.p.k.). Treść apelacji dowodzi więc, że skarżący nie podnosi zarzutu obrazy prawa procesowego, lecz błąd w ustaleniach faktycznych polegający na uznaniu, że sytuacja majątkowa R. P. (1) uniemożliwia obciążenie go kosztami sądowymi. Sąd Apelacyjny stanowiska powyższego nie akceptuje. Zważyć przecież należy, że zasadą powinno być obciążenie skazanych kosztami sądowymi (art. 627 k.p.k.), zaś odstępstwo od tej zasady winno mieć wyjątkowy charakter, uwarunkowany istnieniem przesłanek z art. 624 § 1 k.p.k. Takich przesłanek w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku jednak nie przedstawiono. Nie dostrzega ich także Sąd Apelacyjny w dowodach i okolicznościach przedmiotowej sprawy. W konsekwencji zmieniono zaskarżony wyrok obciążając oskarżonego obowiązkiem poniesienia wydatków związanych z postępowaniem karnym w takiej części w jakiej R. P. został skazany. Przypomnieć należy, że Sąd Okręgowy rozpoznał sprawę tego oskarżonego w zakresie 11 stawianych mu zarzutów z czego:

- a) co do 5 zarzutów zapadł wyrok skazujący;
- b) a co do 6 czynów – wydano orzeczenia uniewinniające.

Przy takim sposobie rozstrzygnięcia sprawy zasadnym było obciążenie oskarżonego połową wydatków poniesionych przez Skarb Państwa. Wprawdzie orzeczeń skazujących zapadło nieco mniej niż orzeczeń uniewinniających, lecz dla

równowagi podnieść należy, iż główne wydatki wiązały się z tym najpoważniejszym zarzutem co do których zapadły orzeczenia skazujące.

W tym miejscu zwrócić należy uwagę Sądowi Okręgowemu, że z obrazą art. 632 p.2 k.p.k. nie rozstrzygnął o kosztach związanych z tymi zarzutami, co do których zapadły orzeczenia uniewinniające. Przypomnieć wobec tego należy, iż sądy są zobowiązane do rozstrzygnięcia o kosztach procesu także w razie wydania wyroku umarzającego postępowanie lub uniewinniającego (art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 632 k.p.k.). W takiej sytuacji jak niniejsza, gdy rzecz dotyczy sprawy z oskarżenia publicznego to należy stwierdzać, że koszty procesu ponosi Skarb Państwa (art. 632 p. 2 k.p.k.).

Na zakończenie tego fragmentu uzasadnienia jedynie z obowiązku urzędowego informuje się, że Sąd Okręgowy, przy podejmowaniu postanowienia o ustaleniu kwoty wydatków, poniesionych przez Skarb Państwa, a do których zwrotu został zobowiązany osk. R. P. (art. 626 § 2 k.p.k.), winien uwzględnić niniejsze rozstrzygnięcie, obciążając skazanego połowę tych wydatków.

III. Wskazanie przyczyn nieuwzględnienia zarzutów prokuratora skierowanych przeciwko pozostałym zaskarżonym rozstrzygnięciom.

Już wyżej zasygnalizowano, że nie zostały podzielone przez Sąd Apelacyjny zarzuty skierowane przez prokuratora przeciwko 4 pozostałym zaskarżonym rozstrzygnięciom tj. przeciwko uniewinnieniom R. P. (1) od zarzutów postawionych:

a) w p. XXVI aktu oskarżenia (p. IV części wstępnej zaskarżonego wyroku) tj. co do rzekomego „wyłudzenia” paliwa o wartości 9.009, 39 zł. na szkodę (...);

b) w p. XXIX aktu oskarżenia (p. VII części wstępnej zaskarżonego wyroku) tj. co do przywłaszczenia usług telefonicznych o wartości 2.250, 40 zł.

c) w p. XXXII aktu oskarżenia (p. X części wstępnej zaskarżonego wyroku) tj. co do przywłaszczenia wkładów z kasy zapomogowo pożyczkowej w wysokości 7.092, 06 zł.

d) w p. XXXIII aktu oskarżenia (p. XI części wstępnej zaskarżonego wyroku) tj. co do przywłaszczenia składek członkowskich członków związku zawodowego w wysokości 5.318, 81 zł.

Na uzasadnienie swego stanowiska przedstawia Sąd Apelacyjny następujące argumenty:

a) Powody nieuwzględnienia zarzutów prokuratora, skierowanych przeciwko uniewinnieniu R. P. od zarzutu oszukańczego „wyłudzenia” paliwa wartości 9.009,99 zł. (p. 4 zaskarżonego wyroku).

Zarzuty prokuratora, skierowane przeciwko uniewinnieniu R. P. od zarzutu postawionego w p. XXVI aktu oskarżenia (p. IV części wstępnej zaskarżonego wyroku) uznano za bezpodstawne. Sąd Apelacyjny pomija fakt, że nawet z treści aktu oskarżenia nie wynika, aby tankowanie paliwa do samochodów, należących do oskarżonego a także innych pracowników odbywało się w (...) S.A. przy stosowaniu oszukańczych przedsięwzięć, będących znamieniem przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. Przeciwnie zapłata za faktury wystawione przez G. (...) K. G. (2) nie była poprzedzona wprowadzeniem w błąd kogokolwiek z Zarządu lub Rady Nadzorczej Przedsiębiorstwa lub przy wykorzystaniu błędu tych osób. Sąd Okręgowy zasadnie zwraca uwagę w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, że do faktur tych były dołączone listy, na których wskazano imię i nazwisko osoby tankującej oraz numer rejestracyjny samochodu, do którego tankowano paliwo lub inne akcesoria. Okoliczności te są niesporne. Zważyć ponadto należy, że w apelacji nie podważono także ustaleń, że praktyka taka odbyła się za zgodą Przewodniczącego Rady Nadzorczej (...) tj. S.P.. O tym zaś jaka była pozycja S.P. w pokrzywdzonej Spółce najdobitniej dowodzi fakt, że dysponował on 3651 udziałami tej Spółki na łączną ilość 4000 udziałów.

Sąd Apelacyjny jest świadom, że nawet błędna kwalifikacja czynu, sugerowana w akcie oskarżenia, sama przez się nie dowodzi, iż określone zachowanie jest obojętne z karnoprawnego punktu widzenia. Oceniono wobec tego

przedmiotowe zachowanie oskarżonego z punktu widzenia znamion czynu z art. 284 k.k. Nie sposób jednak uznać, aby sytuacja, będąca przedmiotem rozważań w tym fragmencie uzasadnienia, dawała podstawę do przypisania R. P. przestępstwa przywłaszczenia paliwa tankowanego zarówno do jego samochodu jak i do samochodów niektórych innych pracowników (...) S.A. Sąd Okręgowy ustalił, że samochody tych osób wykorzystywane były także w celach służbowych w związku z działalnością tej Spółki. Nie ma przy tym racji apelujący prokurator, gdy sugeruje, jakoby Sąd Okręgowy „błędnie przyjął, iż samochód prywatny R. P. (1) .... wykorzystywany był wyłącznie do celów służbowych” (cytat ze strony 12 apelacji). Przecież o takim „wyłącznie służbowym” wykorzystywaniu samochodu oskarżonego nie ma mowy w żadnym fragmencie pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Analizując treść tej apelacji można odnieść wrażenie, iż skarżący sugeruje, jakoby decyzja przyznawania uprawnień do tankowania paliwa na koszt pracodawcy podjęte w tym konkretnym wypadku nie funkcjonowała w żadnych zakładach pracy. Jeżeli taki pogląd istotnie prezentuje skarżący to jest on z gruntu błędny. Zauważyć bowiem należy, że uprawnienia tego rodzaju przyznawane są nie tylko osobom z tak ścisłego kierownictwa zakładów pracy jakim był oskarżony, lecz nawet pracownikom, zajmującym mniej odpowiedzialne stanowisko.

W tym stanie rzeczy uznano, że chybione były zarzuty prokuratora skierowane przeciwko rozstrzygnięciu zawartemu w p. 4 zaskarżonego wyroku i rozstrzygnięcie to utrzymano w mocy.

b) Ocena zasadności apelacji skierowanej przez prokuratora przeciwko uniewinnieniu R. P. od zarzutu przywłaszczenia usług telefonicznych o wartości 2.250, 40 zł. (p. 5 części rozstrzygającej wyroku).

Krytycznie oceniając zarzuty zawarte w apelacji prokuratora pod adresem rozstrzygnięcia z p. 5 zaskarżonego wyroku, zauważyć na wstępie należy, iż samo postawienie zarzutu zawartego w p. XXIX aktu oskarżenia wydaje się wynikać z mało precyzyjnej analizy dowodów zgromadzonych w tej sprawie. Sąd Apelacyjny ma świadomość ogromu prac wykonanych w tej sprawie przez osoby prowadzące śledztwo. Kiedy jednak oskarżyciel stawia zarzut, jakoby oskarżony a także inne osoby, które dysponowały 5 telefonami o których mowa w p. XXIX aktu oskarżenia, miały rzekomo korzystać z tych telefonów jeszcze po dniu 16 maja 2001 r. i to do 13 lipca 2001 r. to zdaje się zupełnie pomijać zgromadzony materiał dowodowy.

To prawda, że główna księgowa R. Z. (1) zeznała, że rachunki za usługi telefoniczne związane z przedmiotowymi umowami nie zostały w całości uregulowane przez (...) S.A., stwierdziła jednakże, że cyt. „ Po dniu 16 maja 2001 r. zostało zgłoszone do (...) w W. o kradzieży telefonów komórkowych i zablokowano korzystanie z tych telefonów” (cytat z k. 2740 T.XV). Potwierdza, więc ona wersję osk. R. P., że po dniu 16.05.2001 r. nie korzystał z telefonu, który był w jego dyspozycji (k. 3631 T.XXI). W tym miejscu podnieść należy, iż nie ma podstaw, aby odmówić wiary wersji tego oskarżonego, że pozostałe telefony zostały przekazane do służbowego wykorzystania innym pracownikom (...) SA, skoro zważy się, iż świadek J. W. potwierdził, iż on także był użytkownikiem jednego z tych telefonów (k. 3767 T. XXI). W tym miejscu zauważyć należy, że apelujący prokurator sugeruje jakoby już w trakcie zawierania umów o usługi abonenckie na te telefony dopuścił się osk. R. P. fałszerstwa zamieszczając na tych umowach nazwisko (...). Zapewne kierował się on w tym względzie fragmentem uzasadnienia wyroku Sądu Rejonowego w Kędzierzynie Koźlu z dnia 2.12.2012 r. gdy Sąd ten sugerował zaistnienie takiego fałszerstwa (patrz: Tom XXIII k. 4189). Z tego zapewne powodu Sąd ten skazał R. P. za to przestępstwo. Tymczasem Sąd ten, a w ślad za nim i apelujący prokurator zupełnie pomijają w tym względzie treść zeznań J. W.. To prawda, że na przedmiotowych 5 umowach o usługi telefoniczne skreślono nazwisko „R. P.” jako osoby rzekomo zawierającej takie umowy w imieniu (...) i wpisano w to miejsce nazwisko (...) (T.V k. 937-941). Nie oznacza to jednak, że prawdziwe jest twierdzenie prokuratora o treści cyt. „zgromadzony bowiem materiał dowodowy wykazał, że to R. P. (1) podpisywał umowę. Wykreślenie jego nazwiska na umowie i wpisane nazwiska J. W. (1) mogło nastąpić w każdym czasie i przez kogokolwiek” (cytat z k. 13 apelacji Tom XXIV k. 4375). Stanowisko powyższe pomija treść zeznań J. W. (1). Świadek ten przyznał bowiem, że z pewnym opóźnieniem i to na skutek nacisków osk. R. P., to jednak zarówno on jak i R. Z. złożyli podpisy na tych umowach (k. 960 Tom V).

W samej zaś rzeczy zauważyć należy, że nie ta okoliczność zadecydowała o akceptacji p. 5 zaskarżonego wyroku. U podstaw takiego rozstrzygnięcia leżała akceptacja ustaleń, że po dniu 16 maja 2001 r. nie korzystano z tych 5 telefonów.

c) Ocena zasadności zarzutów skierowanych przez prokuratora przeciwko rozstrzygnięciom zawartym w punktach 9 i 10 zaskarżonego wyroku.

Sąd Apelacyjny oceni zasadność obu w/w punktów zaskarżonego wyroku. albowiem straty, jakie ponieśli pracownicy (...) S.A. w związku z utratą wkładów w kasie zapomogowo pożyczkowej oraz składek członkowskich w związku zawodowym, powstały na tle tego samego stanu faktycznego. Mianowicie – jest poza sporem, że w (...) S.A. od samego początku jej funkcjonowania nie zostały wyodrębnione odrębne konta na których gromadzono by środki finansowe należące do Kasy Zapomogowo Pożyczkowej oraz związku zawodowego. Zgodnie na ten temat zeznają nie tylko pracownicy tej (...) S.A., lecz nadto A. P. - pełnomocnik syndyka masy upadłościowej tej Spółki. Jego zeznania w tym względzie są na tyle istotne, że zacytuje je Sąd Apelacyjny w pełnym brzmieniu „Jeżeli chodzi o kasę zapomogowo pożyczkową jak i składki pobierane na związki zawodowe to stwierdzono, że te wkłady pieniężne przelewano zawsze na konto Przedsiębiorstwa Produkcji (...). (...) jak i związek zawodowy nigdy nie posiadały osobnego konta bankowego ani osobnej kasy gotówkowej. Także zawsze przyznane pożyczki jak i potrącenia na kasę i związek wypłacano i wpłacano na konto – kasę Przedsiębiorstwa. Co zrobić z tymi pieniędzmi jako kasą firmy decydował i zarządzał zawsze Prezes – ostatnio R. P. (1)” (cytat z k. 2919 T.XV).

W tej sytuacji tj. przy tego rodzaju księgowaniu przychodów i rozchodów zarówno kasy zapomogowo-pożyczkowej jak i związku zawodowego trafne są wątpliwości Sądu Okręgowego, czy w okresie gdy osk. R. P. objął stanowisko Prezesa Zarządu (...) na koncie tej Spółki były jakiegokolwiek pieniądze, należące do tej Kasy i związku zawodowego. Gdyby jednak nawet były, to trudno uznać, aby gospodarowanie tymi a więc realizowanie zobowiązań finansowych Spółki można było uznać za przywłaszczenie majątku tej Kasy oraz Związku Zawodowego. Przecież – jak to zauważył w/w pełnomocnik syndyka masy upadłościowej tej Spółki – także zobowiązania obu tych pokrzywdzonych były realizowane z majątku (...) SA. W tym stanie rzeczy uznano, że brak podstaw do podzielenia zarzutów prokuratora, skierowanych przeciwko rozstrzygnięciom zawartym w punktach 9 i 10 zaskarżonego wyroku.

IV. Zalecenia co do dalszego toku postępowania w niniejszej sprawie.

1. W pierwszej kolejności zauważa się, iż Sąd Okręgowy będzie zobowiązany do podjęcia stosownych czynności mających na celu wykonanie wyroku z dnia 6.09.2013r. w takim zakresie, w jakim stał się on prawomocny. Oznacza to m.in. obowiązek wydania postanowienia o ustaleniu kosztów procesu należnych od skazanego R. P. i to w zakresie postępowania przygotowawczego jak i wszystkich postępowań sądowych.

W następnej kolejności pojawi się potrzeba podjęcia takich działań, które będą zmierzały do wykonania orzeczenia Sądu Apelacyjnego w zakresie przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu w Kędzierzynie – Koźlu co do czynu zarzuconego w p. XXVIII aktu oskarżenia w pierwotnym brzmieniu (Tom XVII), a w p. VI wg numeracji z zaskarżonego wyroku. Sugeruje się przy tym, aby skopiować w tym względzie odpowiednie fragmenty: aktu oskarżenia, wydanych wyroków i poszczególne dokumenty jedynie w niezbędnym zakresie, aby w ten sposób do maksimum ograniczyć społeczne koszty wymiaru sprawiedliwości. Przecież Sąd Rejonowy będzie mógł w trakcie rozpoznawania sprawy zwrócić się do Sądu Okręgowego w Opolu o przesłanie mu całości akt tej sprawy.

2. Sąd Rejonowy w Kędzierzynie Koźlu, który będzie rozpoznawał przedmiotową sprawę w zakresie zarzutu postawionego osk. R. P. w p. XXVIII aktu oskarżenia, winien przede wszystkim uwzględnić argumenty i wskazania, jakie zostały przedstawione w p. I lit. A. niniejszego uzasadnienia. Przede wszystkim obowiązkiem tego Sądu będzie:

1) po pierwsze – ustalenie, jakie elementy zakupionego 12 i 14.03.2001 r. sprzętu komputerowego faktycznie zaginęły w okresie od 12 marca do 16 maja 2001 r.

2) po drugie dążenie do wyjaśnienia w jakich okolicznościach sprzęt ten został utracony i kto ewentualnie ponosi za to odpowiedzialność,

3) po trzecie – jest wysoce prawdopodobne, że wystąpią problemy w przypisaniu winy R. P. za przywłaszczenie wszystkich sugerowanych w akcie oskarżenia urządzeń komputerowych i odpowiedzialność ta może ograniczyć się

do laptopa. W takiej sytuacji winien Sąd Rejonowy uwzględnić zapatrywanie prawne tut. Sądu, że fakt bezprawnego zatrzymania przez tego oskarżonego i to przez ponad 13 lat przedmiotowego komputera, będącego własnością (...) S.A. wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 284 § 2 k.k. (nakaz zawarty w art. 442 § 3 k.p.k.).

4) po czwarte – ustalając wartość przywłaszczonego laptopa winien Sąd ten uwzględnić jego cenę z dnia sprzedaży, częściowo i to w niewielkim stopniu ją korygując z uwagi na to, że przywłaszczenie tego przedmiotu nastąpiło po upływie zaledwie 3 miesięcy od daty zakupu. Praktycznie było to, więc urządzenie niemalże nowe,

5) po piąte – przy realizacji powyższych zaleceń, sugeruje się przeprowadzenie postępowania dowodowego przy możliwie daleko idącym wykorzystaniu wskazań zawartych w art. 442 § 2 k.p.k. Sąd Apelacyjny jest bowiem świadom, że po upływie 13 lat od dnia, w którym miano dokonać przywłaszczenia sprzętu komputerowego z (...) SA, świadkowie niewiele wniosą do sprawy. Zasadnym będzie, więc skoncentrowanie się na analizie zeznań, jakie złożyli wcześniej w tej sprawie zwłaszcza J. W., R. Z., H. K., oraz na analizie wyjaśnień osk. P. P. a także analizie dokumentów, dotyczących sprzedaży tego sprzętu (k. 963-964 T.V).

V. Uzasadnienie rozstrzygnięcia o kosztach procesu za postępowanie apelacyjne.

Jak to wynika z treści wyroku Sądu Apelacyjnego a zwłaszcza z poprzednich fragmentów niniejszego uzasadnienia, apelacja prokuratora okazała się zasadna w niewielkim stopniu. Dla rozstrzygnięcia o kosztach za postępowanie apelacyjne istotne znaczenie ma jedynie zmiana rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego w przedmiocie kosztów sądowych. Bez znaczenia w tym względzie był fakt uchylecia jednego z rozstrzygnięć jak i fakt umorzenia postępowania, co do jednego z zarzutów, gdyż tego rodzaju rozstrzygnięcia nie wpłynęły na sytuację procesową oskarżonego. Fakt uwzględnienia apelacji prokuratora w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach sądowych uzasadnia obciążenie skazanego R. P. 10 % wydatków za postępowanie apelacyjne (art. 634 k.p.k. w zw. z art. 627 k.p.k.). W pozostałym zakresie apelacja prokuratora nie została uwzględniona, stąd też w tej części wydatków za postępowanie apelacyjne ponosi Skarb Państwa (art. 636 § 1 in fine k.p.k.). Oczywistym jest również, że w tej części, w której Sąd Apelacyjny uchylił p. 7 zaskarżonego wyroku i umorzył postępowanie co do czynu zarzuconego w p. VIII części wstępnej, całość kosztów procesu, w tym i za postępowanie apelacyjne ponosi Skarb Państwa (art. 632 p. 2 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k.).